

U g a n k a.

Ah, čudno, čudno res žival
Tu v roki zdaj imam.
Še vi strmeli bi nad njo,
To dobro, dobro znam.

Na levi strani rdeča je,
Bolj rdeča od krvi,
Na desni vsa zelena je
Kot trava, ki brsti.

Pomislite, čudite se,
Žival brez glave je,
Noge le tri in repa pol —
Močne postave je.

Ne vganete, ne vganete,
Li res je vse zastonj?
No, čujte me, povem vam sam,
To je — Martinčkov konj.

Tatjan.

Kratkočasnice.

1. Dva razposajenca srečata kmeta, ga vzameta v sredo mejsé ter ga vprašata, ali je osel ali samo tepec. „Tako-le v sredi mej obema sem“, se odrežejo kmetski očka.

Ž. Kovec.

2. Nekdo vpraša dijaka, kako se mu je godilo pri izkušnji. Dijak odgovori: „Na prva tri vprašanja sem odgovoril prav dobro.“ — „No, katera pa so bila prva tri vprašanja?“ — Dijak se odreže: „Kako se pišem, kdaj in kje sem rojen.“

M. Potočnik.

3. Karolček se prijoka k materi z velikim nožem v roki: „Glejte, mama, že zopet imam nož v rokah, ker nihče ne pazi namé.“

G+P.

Rešitev ugank in šaljivih vprašanj v št. 1:

1. Čaša — paša. — 2. Cerkvjenik (ko bi bil doma, bi ne mogel zvoniti). — 3. Moker. — 4. Pri črki t. — 5. V besednjaku (abecedi.)

Prav so uganili (ali vsaj večinoma): Adamič Mar. in Tončka, nadučiteljevi hčerki v Ljubljani; Fatur Ivan in Slavko, učenca na Rakeku; Lovšin Iv., petošolec v Ljubljani; Bezenšek Minček, šolarček na Frankolovem; Marinšek Edmund v Celju; Turnšek Mrija, Frančišek, Amalija in Lizbeta v M. Nazaretu; Vršič Vekoslav, gimn. v Mariboru; Lorber Amalija, Wantur Adela, Greher Karla, Nadižar Angela, Gaiger Angela, gojenke v Lichtenthornovem zavodu v Ljubljani; Šlamberger Tonček, gimn., Inka in Nuška, učenci v Kranju; Kunst Micica, učenka V. razr. pri 66. šol. sestrah v Celju; Kragl Viktor, Markeš Ap. v Kranju; Fabjančič Fr., učenec III. razreda v Novem mestu.